

*Ratio præcipua nostræ vitæ consistit in
motu sanguinis circulari.*

Macte animo, si forte tuos agnoscere gestis
Ortus, & vitæ primordia parva recentis,
Finge hominis speciem tantum nudamq; figuram
Et veri simulacra viri, cui crura, lacerti,
Et passim multo concrevit tendine corpus.
Attollit coelis eadem ora; haut dispare vultus
Majestate nitet, nervis aptatur, eosdem
Natura indulgens oculis afflavit honores.

Hanc statuam Divorum immunis materiai
Stat circum mirata cohors, cunabula magni
Suspiciens operis tantum non æmula sortis
Angelicæ; quid tanta velint incepta Tonantis,
Quidve sacrum molitur opus par omnibus Astris
Et solo Michaële minus, nunc omnia quærunt
Et trepidant. Tali se gestit imagine coelum
Cernier & parvo quamvis confidere fano.

Verum illi imperfectus honos, vitæq; recentis
Parva rudimenta & sortis vix umbra futuræ.
Ignea vis illi nondum, nec purior aura
Aut sensum ciet aut motum delapsa supernæ.
Quin segnis jacet, & magno concreta gelu stat
Machina iners, nullâ pollens virtute cadaver.

At tu sacra mihi semper multumq; colenda
Vita veni; quæ te tandem connubia lætam
Ediderint! seu Divinæ felicior auræ
Pars mavis audire, novos vel mobilis humor
Cum calidioritè socians accenderit ignes,
Sive oreris, cum post rixas & jurgia sedat
Fracta quies, elementa & amico foedere jungit.

Quin potius nobis lævâ de parte mamillæ
Inprimis saliunt parvi primordia puncti
Quod toto miris succo fermenta modis cît:
Atq; ubi canales finxit parvosq; meatus,
Proluit irriguum centeno gurgite corpus.
Hunc ubi ferventem croceo cor murice tinxit
Mittit aorta foras & inundat sanguine venas.

Sanguen ei nomen; Talis vix purpura *Cyrum*
Vestivit, sericq; nives violavit *Eoi*.
Quod si semina prima cupis partésq; minutas

Noscere tam sacri laticis, sunt quatuor illi
Nomina: nimirum vel inest cœlestior aura
Spiritus hinc cerebro sensum motumq; ministrans,
Vel nutricandis (quæ sensim deperiêre)
Partibus inservit paulatim roscidus humor
Sulphure repletus pingui, tum Lympha meatus
Lapsa rigat, diros pars terrea temperat ignes.

Sic natura fluit, tali se læta tenore
Se'cla virum tacito gaudent producere filo.
Usq; agitur sanguis; proprios haut sanctius *Astra*
Æternum servant cursus superiq; perennant
Per coelos ignes. Sin forsan purior aura
Exhalet, tum membra rigent molésq; fatiscit
Et propiora nivent inter sua funera ocelli;
Tunc omnis cessare vigor, pronumq; labascit
Sanctum animal; operis magni non parva ruina
Atq; ipso in cinere augusti vestigia templi.

*Distincta visio fit tantum per Axem
opticum.*

EN! quæ fidereis se frons attollit ocellis,
Alterius mundi lumina bina vides.
Interiùs gemino contingunt caule cerebrum
Et transfert unam nervus uterque plagam.
Illac cunctarum irrepunt Phantasmata rerum
Et quantas cœli machina jactat opes.
Quid pulchrum atq; nitens, quali se lumine vestit
Ætheriæ gradiens sol per amœna plagæ;
Naturæ risus, variæ miracula lucis
Hac unâ subeunt cuncta stupenda viâ.
At tu nè credas omni de parte videndas
Res oculum temerè mittier usque tuum.
Est quædam quæ de medio se pôrgit ocello
Visivique axis linea nomen habet;
Quæ producta foras & rem protensa per ipsam
Gestiat emissas continuare vias.
Undique conversus coelum hac comprehendit ocellus,
Quæ verum jactat pingere sola situm.
Cætera sunt aliò temerè dilapsa; refringens
Confestim violat densior unda jubar.